Beloofd land IN ZICHT

feest van bevrijding

INLEIDING

Beloofd land in zicht
Beloofd land in zicht: dat is het thema waarmee we naar Pasen toeleven. Iedere zondag van de veertigdagentijd staat een tekst uit het Oude of Nieuwe Testament centraal over Pasen als feest van bevrijding en als beginpunt van de reis naar de nieuwe wereld die God ons beloofd heeft.

De teksten uit het Oude Testament gaan over God die de Israëlieten bevrijdde uit Egypte, waar ze als slaven werkten. Ze gingen vervolgens, door de woestijn, op weg naar het land dat God hun beloofd had. Deze bevrijdingsdag noemden ze voortaan het paasfeest. Ieder jaar tijdens het paasfeest dachten ze aan de bevrijding terug.
In het Nieuwe Testament lezen we ook over Pasen als feest van bevrijding. We lezen over Jezus, die ons bevrijd heeft en dat wij, net als de Israëlieten, op weg zijn naar het beloofde land: Gods nieuwe wereld.

Zo gebruik je dit boekje
Met dit boekje leef je samen met je kinderen toe naar Pasen. Elke zondag van de veertigdagentijd kun je samen het Bijbelverhaal lezen, de illustratie bij het verhaal bekijken, samen doorpraten met behulp van gespreksvragen, zingen of een lied luisteren, of aan de slag met de knutsel die je bij elke zondag vindt. Ook is er elke week een opdracht voor het bordspel, dat met Pasen helemaal af is, en dan gespeeld kan worden. Scheur de vier bladen van het bordspel uit dit boekje. Door ze aan elkaar te plakken heb je een bordspel op A3-formaat.

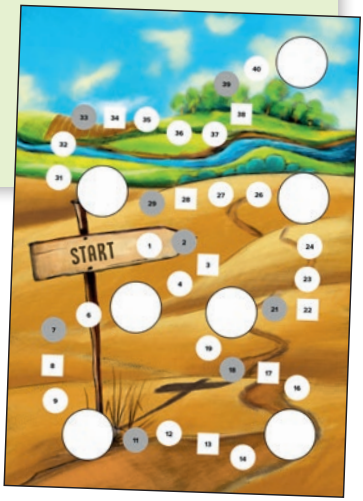

INLEIDING

De kijktafel
Met de kaarten die je achter in dit boekje vindt en de beschreven knutsels, kun je met elkaar een prachtige kijktafel maken. De zeven kaarten kun je wekelijks uitscheuren en dubbelvouwen. Zet ze op de kijktafel. De knutsels voor de kijktafel maken de kinderen misschien wel in hun kinderdienst. Maak anders de knutsels thuis.

Zo ga je aan de slag met de kijktafel:

- Neem een groot dienblad. Vul het dienblad met schelpenzand of speelzand. Dit staat voor de woestijn.
- Maak met je vinger een weg door het zand. Links worden in de loop van de weken de platen en voorwerpen uit de eerste drie verhalen uit het Oude Testament geplaatst. Rechts komen de platen en voorwerpen van de laatste drie verhalen uit het Nieuwe Testament.
- Bij de vierde zondag is er een plaat met een wegwijzer, waarop het beloofde land staat. Deze kan op de weg worden geplaatst.
- Zet het dienblad op een mooie, zichtbare plek in huis. Geef alle platen en gemaakte knutsels in de loop van de veertigdagentijd een plekje op de kijktafel.

COLOFON
Illustraties: NBG/Mathias Weber
Vormgeving: NBG/Villa Grafica
Hervertelling bijbelverhalen: NBG/Corien Oranje

Bijbelverhaal: lees met elkaar het verhaal en bekijk met elkaar de illustratie. Eventueel kun je in plaats van het verhaal de bijbeltekst met elkaar lezen uit de Bijbel in Gewone Taal (BGT).
Kijktafel: maak met elkaar de knutsel en plaats deze op de kijktafel. Of gebruik de knutsel die in de kinderdienst is gemaakt. Scheur de eerste kaart uit dit boekje en plaats deze ook op de kijktafel.
Bordspel: teken in de eerste grote cirkel (nummer 5) een koffer of een reistas. Gebruik hiervoor viltstiften.

BIJBELVERHAAL

God bevrijdt de Israëlieten
Verhaal bij Exodus 12:21-31 en 37-42

Hanna woont met haar vader en moeder in een heel klein huisje in Egypte. Hanna houdt veel van haar vader. Maar ze ziet hem maar heel weinig, want Hanna's vader moet heel hard werken voor de farao, de koning van Egypte. En daar krijgt hij niet eens geld voor. Hanna en haar vader en moeder willen heel graag weg uit Egypte, naar Kanaän, het mooie land waar hun familie vandaan komt. Maar dat kan niet. De farao houdt hen gevangen. Hij houdt alle Israëlieten gevangen. 'De Israëlieten zijn mijn slaven,' zegt de farao. Mozes, de leider van de Israëlieten, is een poosje geleden naar de farao toe gegaan. 'Laat de Israëlieten vrij,' zei Mozes tegen de farao. 'Wij willen terug naar ons eigen land.'
De farao werd heel erg boos toen Mozes dat zei. 'Geen sprake van,' zei hij. 'De Israëlieten blijven hier. Ze moeten voor me werken! Weet je wat? Ik laat ze voortaan nóg harder werken!'
'Ik wist het wel,' zegt de vader van Hanna verdrietig. 'Die man laat ons echt niet vrij. Ik weet zeker dat we nooit in Kanaän zullen wonen. Ook al is dat het land dat God aan ons beloofd heeft.'

Maar op een dag...
Wat is dat? Hanna kijkt verbaasd op. Papa komt binnen met een stuk vlees. Een heel groot stuk vlees. Een schapenpoot. En mama komt erachteraan. Ze heeft een schaal in haar hand. Een schaal met iets roods erin. Het lijkt wel verf. Maar het is bloed. Bloed van het schaap.
‘Je raadt het nooit!’ zegt papa blij. Hij legt het vlees op een schotel. ‘Je raadt nooit wat er gaat gebeuren, Hanna!’
‘Wat dan?’ vraagt Hanna.
‘We gaan op reis!’ zegt mama. ‘We gaan op reis naar Kanaän. Het land waar onze familie vandaan komt.’
‘Echt waar?’ vraagt Hanna verbaasd. ‘Maar dat mag toch niet van de farao?’
‘Dat klopt,’ zegt papa. ‘Maar onze God zorgt ervoor dat de farao ons toch laat gaan. Vannacht. Vannacht gaan we vertrekken. Maar we moeten eerst nog iets doen. We moeten een beetje bloed van het schaap op het hout naast de deur smeren. Kun jij me helpen? Dan kan mama ondertussen het vlees gaan roosteren, en brood maken.’
Hanna springt op. Papa geeft haar een paar kleine takjes. Die steekt ze in de schaal met bloed, en ze veegt ermee over de deurpost. Die wordt rood. Kijk, de buurman is ook bezig. Die verft ook bloed aan de deurpost, en de mevrouw van hier tegenover is al bijna klaar. ‘Waarom moeten we de deurpost rood verven?’ vraagt Hanna.

‘Zodat we veilig zijn, vannacht,’ zegt papa. ‘Zodat God kan zien dat we bij Hem horen.’

Het begint lekker te ruiken in huis, naar vlees en naar brood. Hanna krijgt er honger van. Ze heeft al zo lang geen vlees gegeten! Terwijl mama aan het bakken is, pakken Hanna en haar vader alles in. De matrasjes. De dekens. De kleren. Het geld en de armbandjes van mama. De potten en pannen.
Buiten wordt het donker. Papa steekt een olielampje aan. ‘Doe je warme kleren maar vast aan, Hanna,’ zegt hij. ‘En je sandalen.’
‘Het eten is klaar!’ roept mama. ‘Zullen we gezellig gaan zitten?’
‘Nee,’ zegt papa. ‘Daar is geen tijd voor. We moeten bijna op reis. Hier, Hanna, neem een lekker stukje vlees, en een broodje. Snel eten, we gaan zo weg!’

Van buiten klinken vrolijke stemmen. Er klinkt geblaat van schapen, geloei van koeien, gemekker van geiten. ‘We gaan!’ roept de buurvrouw. Ze staat in de deuropening, en ze trekt een geit met zich mee. ‘Komen jullie? We vertrekken!’
Hanna heeft het gevoel dat ze droomt. Maar het is echt waar. Daar loopt ze, tussen papa en mama in, midden in de nacht, samen met een heleboel andere Israëlieten. Ze lopen zomaar weg uit Egypte, weg uit het land waar de farao hen gevangen hield. Naar een land waar ze veilig kunnen wonen. Naar het land dat God hun beloofd heeft. Wat een wonder!

OM OVER TE PRATEN

- Afgelopen woensdag is de veertigdagentijd begonnen. Weet jij wat dat betekent? Waar denken we dan aan?
- Veel mensen vasten in de veertigdagentijd. Weet jij wat vasten is? Wat doen mensen dan juist niet of misschien juist wel? Weet je ook waaróm mensen in de veertigdagentijd vaak vasten?
- Kunnen jullie met elkaar iets bedenken wat jullie vanaf morgen tot en met zaterdag juist wél of niet gaan doen als manier om te vasten? Denk bijvoorbeeld aan: tijd voor elkaar nemen, tijd voor God, snoep, snacks, schermpjes, aandacht voor andere mensen.

OM TE DOEN

Knutsel voor op de kijktafel - Waxinelichthouder
De Israëlieten moeten zich klaarmaken voor hun vertrek uit Egypte. Maak een waxinelichthouder van klei. De klei doet denken aan het zware werk dat de Israëlieten in Egypte moesten doen: van klei stenen bakken. Maar het licht breekt door: God gaat zijn volk bevrijden. Tijdens de paasmaaltijd staat er altijd een kaarsenstandaard met een witte kaars op tafel.

Wat heb je nodig?
- een waxinelichtje
- zelfhardende klei

Aan de slag:
- Maak van de klei een baksteentje.
- Duw in het midden het waxinelichtje.

Tips
- Als de klei droog is, kun je het baksteentje verven.
- Aan klei van het merk DAS hecht verf het beste.

OM SAMEN TE ZINGEN

- *Vrij zijn* (Elly en Rikkert).
- Dit lied is ook een mooi luisterlied. Praat eventueel kort na over de tekst van dit lied: wat vertelt dit lied over vrijheid? Je vindt het lied op internet.

Bijbelverhaal: lees met elkaar het verhaal en bekijk met elkaar de illustratie. Eventueel kun je in plaats van het verhaal de bijbeltekst met elkaar lezen uit de BGT.
Kijktafel: maak met elkaar de knutsel en plaats deze op de kijktafel. Of gebruik de knutsel die in de kinderdienst is gemaakt. Scheur de tweede kaart uit dit boekje en plaats deze ook op de kijktafel.
Bordspel: teken in de tweede grote cirkel (nummer 10) iets wat jij graag eet tijdens de maaltijd. Gebruik hiervoor viltstiften.

BIJBELVERHAAL

Vier bevrijdingsdag!
Verhaal bij Exodus 13:3-10

Als Hanna 's morgens wakker wordt, is het nog donker. Heel even weet ze niet waar ze is. Ze ligt niet thuis op haar matrasje, vlak bij de muur, onder het kleine raampje. Nee, ze ligt in een tent. Mama ligt vlak naast haar, en papa ligt er ook. Ze slapen nog. Waar zijn ze? Wat doen ze hier?
Ineens weet Hanna het weer. Natuurlijk! Ze zijn weg uit hun huisje. Ze zijn samen met alle andere Israëlieten weggegaan uit Egypte, die vreselijke plek, waar papa en de andere mannen zo hard moesten werken voor de farao.
Ze zijn vrij! Ze zijn op weg naar Kanaän, het mooie land waar hun familie vandaan komt.
Ze zijn gisteren vertrokken, midden in de nacht, en ze hebben heel lang gelopen. Eerst in het donker, en toen werd het licht, en toen liepen ze de hele dag, tot het weer donker werd. Hanna had nog nooit zo lang achter elkaar gelopen. Haar voeten deden er helemaal pijn van. Ze heeft twee blaren.
Gisteren, vóór ze ging slapen, mocht ze nog met papa en mama mee om te luisteren naar Mozes, want die ging een toespraak houden. 'Lieve mensen,' zei Mozes. 'Wat zijn we blij dat we weg zijn uit Egypte!'

‘Jaaa!’ riep iedereen, en Hanna riep ook: ‘Jaaa!’
‘God heeft ervoor gezorgd dat we weg konden,’ zei Mozes. ‘Hij heeft ervoor gezorgd dat we geen slaven meer zijn van de farao. Dat mogen we nooit vergeten. Daarom gaan we deze dag voortaan elk jaar vieren. Paasfeest noemen we deze dag. De dag waarop we terugdenken aan hoe de machtige God ons heeft bevrijd uit Egypte.
God zelf gaat nu met ons mee naar Kanaän, het land waar onze familie vandaan komt. Het is een land waar voor iedereen meer dan genoeg eten en drinken is.
Als we daar zijn, gaan we elk jaar een week lang feestvieren, omdat we zo blij zijn dat God ons bevrijd heeft. Omdat Hij ervoor gezorgd heeft dat we niet meer in Egypte hoeven te wonen, en dat we geen slaven meer zijn.
Jullie weten nog wat we gisteravond gegeten hebben, vlak voordat we weg gingen, toch?’
Hanna knikte. Ze wist het nog precies. Ze hebben vlees gegeten. Vlees van een schaap. En brood. Het brood zag er anders uit dan anders. Het was niet dik en luchtig, maar plat en knapperig. Mama had geen tijd gehad om het deeg te laten rijzen. Maar het was superlekker eten.